

Științea tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Citiți

în pag. IV-a:

Deschiderea sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

AU SALVAT PĂDUREA DE PÎRJOL!

— Ei, cum a fost cu focul? — L-am stins, mi-a răspuns unul dintre tineri și, după mai multe insistențe din partea mea, complexă și amergă, m-a lăsat să merg. Într-o clipă, apoi întreg satul. Pînă în zori l-am bătut. Păi cum, era să lăsam să ard așa minerele de pădure? Știi dumneata ce-nseamnă 800 de hectare de fagi, goruni, tei și plopi? O comoară!

— Lată ce m-a făcut să cîu pînă în Ruși ca să-i cunosc pe acești tineri simpli, acumpi la corbă, dar aprigi la treabă.

Birtea Ion, e un tînăr de vreo douăzeci și șapte de ani, cu părul castaniu, de statură mijlocie, tată a doi copii. Rada Ioan zis Cadea, spun oamenii că-l mai mic cu vreo an decît Birtea Ion. El e întotdeauna vesel. Drăguța și-a ales-o din alt sat, din Chabîța, căci el e factor poștal, călătorește mult și îi place... frumoasă, Elena,

soția sa, i-a dăruit un prunc frumos ca mătca-sa și volon cu tăcșu. Duma Grigore e un utemist de vreo douăzeci de ani, înalt și canoat și lăptos în pîmînt și îndbucșu flăcărie, iar cel mai mulț căruș cu căldărie, mai din vale, pîmînt nisipos. Nimeni nu sta locuș. Dinșpre sat se ghideau în întinerie înaintind spre pădure și alți oameni. Venea tot satul. Din cele 152 de familii ale satului veniseră mai bine de 130 de bărbați, și cei mai mulți dintre ei tineri. Focul nu voia să cedeze, se învîrșea. Oamenii se îndreptau și mai mult, lucrul cu atîta isteală, cu atîta forță de parcă ar fi fost începutul unei noi zile de muncă și nu la sfîrșitul ei. Focul răzundu-tor a prins la un moment dat în-totdeauna un grup de oameni. Palele sale amenințau tot mai mult, cercul se strîngea. Oamenii s-au speriat. Dar Lițiuș Gogoșu și potoli. Pînă zădărn în mîna o topață și împărșite focul făcînd o spărțură.

— Săriți cite unul!

Ultimul sări Gogoșu. Duma Grigore, băiatul acela plin de voină bună, era de nerecunoscut; plin de fum pe față, cu părul euf blond pîrlit și rădășit, nu se opea nici o clipă.

Birtea Bona Rusulin ațerșu sprinten deși se zădărește pe mîini, pe picioare.

Treptat, treptat focul a început să cedeze.

Incepuse să se albească de zăd și oamenii tot nu pleaseră. Focul fusese învîșit. Și, cu toate că datorită lui, doar un hectar de pădure fusese distrus de flăcări, ei priceau terții, ofițind resturile ce mai jumeșu încă.

— O împădurim noi din nou, apuse într-un tîrziu Birtea Bona Rusulin. Bine c-am salvat-o!

...Cînd am plecat din sat pe mulți dintre tinerii aceia întîmșii căruș oprit în loc să scape pădurea i-am întîlnit căruș puleșii plantați de ei pe marginea șoselei. Alții cărușu șanturile.

Lîngă un gard o fată întindea la soare pînza de cîneșă și se albeșea. Îngina ușor un cîntec și își arunca din cînd în cînd ochii spre feciorii care lucrul pe întrecu. Am reținut un singur vers: „Freamătă mîndă pădure”.

Cînta poate și pentru a aduce laudă acestor feciori...

Județean

Profesorul JEAN LIVESCU despre lucrările secției de filologie a celei de a II-a sesiuni a cercurilor științifice studentești

Bucurile muncii la aceeași masă de laborator, în același cabinet cu profesorul, emoțiile prezentării realizărilor într-un cerc științific, mîndria gîndului că ești o mică rotită din marele angrenaj al celor care prin strădaniile lor rezolvă probleme ale științei contemporane — sînt sentimente noi ale studenților noștri, rezultatul marilor transformări din învățămîntul nostru superior. Am simțit din plin întruchiparea unor asemenea transformări, o convingătoare afirmare a marilor posibilități științifice ale tineretului nostru universitar, participînd la lucrările secției de filologie a celei de-a doua Conferințe pe țară a Cercurilor științifice studentești care s-a ținut acum cîteva zile în Capitală.

După încheierea sesiunii ne-am adresat profesorului Jean Livescu, prorector al Universității „C. I. Parhon” responsabilul cu coordonarea lucrărilor secției de filologie care ne-a exprimat cîteva din considerările sale asupra modului în care s-au desfășurat lucrările în secția de științe filologice a celei de-a II-a sesiuni a cercurilor științifice studentești.

— În primul rînd am dori totușă profesor să răsfoim programul sesiunii și să ne spunete cîteva păreri asupra comunicărilor prezentate.

— Dintr-un început trebuie să re-marc faptul că comunicările prezentate în această sesiune se află într-un incomparabil progres față de comunicările prezentate în anii trecuți.

Nivelul științific al comunicărilor și al dezbaterilor la care au participat de astă dată foarte mulți studenți, capacitatea de a înțelege fenomenul literar, o profundă cunoaștere a literaturii din trecut, dorința aproape generală de a aduce contribuții personale și de a ataca probleme din cele mai actuale ale lingvisticii și a istoriei literare, un orizont larg asupra problemelor de cultură generală — sînt trăsături care au caracterizat actuala sesiune și care ne-au adus nouă profesorilor mari satisfacții. Vorbind despre lucrări să vărea să re-marc în primul rînd comunicarea studentului Gh. Grîsurcu din anul III al Facultății de Filologie din Cluj asupra romanului „Enigma Otiliei” a lui G. Călinescu. Comunicarea este o lucrare de talent prezentată într-un mod profund personal, studentul dovedind o subtilă capacitate de interpretare a personajilor romanului.

— Dacă ați crea să ne redați acum cîteva concluzii generale legate de problemele sesiunii și de munca de cercetări științifice a studenților în filologie.

— În momentul acesta cred că toate cadrele didactice își dau seama de imensa semnificație și utilitate a cercurilor științifice studentești.

Rezultatele obținute de aceste cercuri, interesul deosebit pe care l-au trezit în rîndurile studenților noștri cred că sînt criteriul cel mai de preț.

Aș vrea însă să insist asupra unor deficiențe manifestate din acest punct de vedere în munca noastră cu studenții, deficiențe care trebuie pe viitor înlăturate. Cred că este necesar în primul rînd de a se da studenților tematică încă de la sfîrșitul anului, astfel încît pe timpul vacanței să

— Încheiere a fost prezentat filmul documentar „Primăvara în munții Tatra” și filmul artistic „Brigada de tanchiști”, producții ale studiourilor cinematografice cehoslovace.

Impresii de călătorie

Cu prilejul celei de a XII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, marș după amiază la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu” din Capitală, scriitorul Eusebiu Camil, membru corespondent al Academiei R.P.R., a împărșit impresii din vizita pe care a făcut-o în Cehoslovacia. A luat apoi cuvîntul dr. Jaromir Tomocek, scriitor din R. Cehoslovacă care ne vizitează țara în cadrul acordului dintre R.P.R. și R. Cehoslovacă.

Încheiere s-a prezentat în avanpremieră filmul „Jocul cu viața”: producție a studiourilor cinematografice din R. Cehoslovacă. (Agerpres)

Încheiaș între noi și numai între noi: Vasile Ghigo, director al gospodăriei agricole de stat Hălăucești, regiunea Iași, Dumitru Puicov, inginer al secției Hălăucești (centru) de la aceeași gospodărie și Florin Stoicescu, contabilul secției, pentru a legaliza ca-șu și nu mai sînt aproape 1.200 păsări de pîrșă.

Încă de la începutul prezentului proces-verbal orem să arătăm că noi ne-am preocupat întotdeauna de mîrirea producției de păsări. Dovedă este faptul că, încă de la data de 13 decembrie 1956, am selecționat, din totalul păsărilor existente în gospodăria noastră, un număr de 2.500 găini și cococi. Pentru a întări această măsură prînt-un act legal, s-a și încheiat atunci un proces-verbal care a fost semnat de directorul gospodăriei, inginerul șef, zootehnistul șef, de șeful de secție, tehnicianul veterinar și brigadierul avicol.

Ne-am propus apoi ca aceste oasări de pîrșă să primească o îngrijire deosebită. Pentru aceasta am și dat instrucțiuni speciale înouăși Elena Grădinescu, care se remarcă olnă atunci ca o bună brigadieră avicolă.

Însușit, cele 2.500 oasări clasate pentru pîrșă, la 13 decembrie 1956, au fost puse de-o parte. Celelalte păsări, adică cele „de rezervă” cum se spune în limbajul nostru, au fost aloșițate chiar în cursul aceluiași luni. Pînă la sfîrșitul anului nu ne-a mai rămas decît nici o pasăre de valorificat.

Lată însă că, o dată cu rezolvarea treburilor gospodăriei de stat, noi am creat o grea problemă pentru propriile noastre gos-

Cantina-restaurant de la U.C.R.

Gheorghiu, absolventă a școlii medii tehnice, care a fost mutată de la controlul calitativ pe fața la o muncă de mai joasă calificare. Și din păcate acestea nu sînt singurele cazuri.

Tinerii de la U.C.R. au condiții de muncă specifice mai dificil decît în alte ramuri industriale. Legile țării noastre le asigură însă o protecție specială. În secțiile unde munca este vîtmătoare se lucrează doar șase ore. Aici muncitorii primesc zilnic un supliment de hrană. Există de asemenea grijă ca masa la cantină să fie cît mai variată și bogată în calorii. De curînd, cantina a devenit un elegant restaurant, unde muncitorii își aleg felurile de mîncare după dorință.

Dacă în aceste privințe există o grijă deosebită, nu putem spune acelaș lucru despre modul cum se preocupă conducerea întreprinderii pentru a crea tinerilor CONDIȚII DE LOCUIȚ. Tinerii de aici, nu prea mulți la număr, locuiesc în două cămine împreună cu tinerii din alte fabrici aparținînd sectorului pielărie. Deși în ultima vreme căminele au fost dotate în parte cu cele necesare, totuși disciplina în ele și curățenia lor lasă încă de dorit. Acest lucru l-a criticat cu cîtva timp în urmă ziarul no-

stru. L-au sesizat și forurile conducătoare din Departamentul industrial ușoare. Era necesar ca organizația U.T.M. și conducerea întreprinderii să ia măsuri de îndreptare.

Constătuirea a scos la iveală și a criticat cu asprime faptul că unii tineri nu-și fac în mod conștințios datoria. Mai sînt tineri care nu folosesc în mod rațional cele opt ore de muncă. Printre plimbărișe se află utemști ca Emilia Damian, Maria Bolezatu, Eugenia Doronăș, Felicia Bălăcă, Frusina Chelaru.

Era normal ca în fața acestei situații, comitetul organizației de bază U.T.M. (secretar tov. Iosif Zamfir) să desfășoare o muncă temeinică muncă politică în rîndul tinerilor, pentru a crea O PLANUL MUNCITORILOR ÎN MOD NEJUSTIFICAT A Tinerilor Muncitori, ceea ce le îngreunează calificarea. Așa s-a întîmplat cu tînăra Maria Decu, absolventă a școlii profesionale, care a fost trecută să lucreze la mai multe operațiuni pentru care nu se cere o calificare specială, pînă ce a ajuns... la ambalaj. Aceeași mișcare a avut de suferit și tînăra Romana

— Încheierea sesiunii ne-am adresat profesorului Jean Livescu, prorector al Universității „C. I. Parhon” responsabilul cu coordonarea lucrărilor secției de filologie care ne-a exprimat cîteva din considerările sale asupra modului în care s-au desfășurat lucrările în secția de științe filologice a celei de-a II-a sesiuni a cercurilor științifice studentești.

— În primul rînd am dori totușă profesor să răsfoim programul sesiunii și să ne spunete cîteva păreri asupra comunicărilor prezentate.

— Dintr-un început trebuie să re-marc faptul că comunicările prezentate în această sesiune se află într-un incomparabil progres față de comunicările prezentate în anii trecuți.

Nivelul științific al comunicărilor și al dezbaterilor la care au participat de astă dată foarte mulți studenți, capacitatea de a înțelege fenomenul literar, o profundă cunoaștere a literaturii din trecut, dorința aproape generală de a aduce contribuții personale și de a ataca probleme din cele mai actuale ale lingvisticii și a istoriei literare, un orizont larg asupra problemelor de cultură generală — sînt trăsături care au caracterizat actuala sesiune și care ne-au adus nouă profesorilor mari satisfacții. Vorbind despre lucrări să vărea să re-marc în primul rînd comunicarea studentului Gh. Grîsurcu din anul III al Facultății de Filologie din Cluj asupra romanului „Enigma Otiliei” a lui G. Călinescu. Comunicarea este o lucrare de talent prezentată într-un mod profund personal, studentul dovedind o subtilă capacitate de interpretare a personajilor romanului.

— Dacă ați crea să ne redați acum cîteva concluzii generale legate de problemele sesiunii și de munca de cercetări științifice a studenților în filologie.

— În momentul acesta cred că toate cadrele didactice își dau seama de imensa semnificație și utilitate a cercurilor științifice studentești.

Rezultatele obținute de aceste cercuri, interesul deosebit pe care l-au trezit în rîndurile studenților noștri cred că sînt criteriul cel mai de preț.

Aș vrea însă să insist asupra unor deficiențe manifestate din acest punct de vedere în munca noastră cu studenții, deficiențe care trebuie pe viitor înlăturate. Cred că este necesar în primul rînd de a se da studenților tematică încă de la sfîrșitul anului, astfel încît pe timpul vacanței să

Încheiere a fost prezentat filmul documentar „Primăvara în munții Tatra” și filmul artistic „Brigada de tanchiști”, producții ale studiourilor cinematografice cehoslovace.

Impresii de călătorie

Cu prilejul celei de a XII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, marș după amiază la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu” din Capitală, scriitorul Eusebiu Camil, membru corespondent al Academiei R.P.R., a împărșit impresii din vizita pe care a făcut-o în Cehoslovacia. A luat apoi cuvîntul dr. Jaromir Tomocek, scriitor din R. Cehoslovacă care ne vizitează țara în cadrul acordului dintre R.P.R. și R. Cehoslovacă.

Încheiere s-a prezentat în avanpremieră filmul „Jocul cu viața”: producție a studiourilor cinematografice din R. Cehoslovacă. (Agerpres)

Încheiaș între noi și numai între noi: Vasile Ghigo, director al gospodăriei agricole de stat Hălăucești, regiunea Iași, Dumitru Puicov, inginer al secției Hălăucești (centru) de la aceeași gospodărie și Florin Stoicescu, contabilul secției, pentru a legaliza ca-șu și nu mai sînt aproape 1.200 păsări de pîrșă.

Încă de la începutul prezentului proces-verbal orem să arătăm că noi ne-am preocupat întotdeauna de mîrirea producției de păsări. Dovedă este faptul că, încă de la data de 13 decembrie 1956, am selecționat, din totalul păsărilor existente în gospodăria noastră, un număr de 2.500 găini și cococi. Pentru a întări această măsură prînt-un act legal, s-a și încheiat atunci un proces-verbal care a fost semnat de directorul gospodăriei, inginerul șef, zootehnistul șef, de șeful de secție, tehnicianul veterinar și brigadierul avicol.

Ne-am propus apoi ca aceste oasări de pîrșă să primească o îngrijire deosebită. Pentru aceasta am și dat instrucțiuni speciale înouăși Elena Grădinescu, care se remarcă olnă atunci ca o bună brigadieră avicolă.

Însușit, cele 2.500 oasări clasate pentru pîrșă, la 13 decembrie 1956, au fost puse de-o parte. Celelalte păsări, adică cele „de rezervă” cum se spune în limbajul nostru, au fost aloșițate chiar în cursul aceluiași luni. Pînă la sfîrșitul anului nu ne-a mai rămas decît nici o pasăre de valorificat.

Lată însă că, o dată cu rezolvarea treburilor gospodăriei de stat, noi am creat o grea problemă pentru propriile noastre gos-

CHEMAREA BACĂU de la Bacău la...

Orașul devine mai frumos * Tinerii au obținut importante realizări însă au nevoie de sprijinul organelor locale de stat

Vreo cîteva zeci de tineri adunați într-o sală, discutau cu aprindere. Erau fauritorii hainei sărbătorești pregătite orașului Bacău în vederea Festivalului de la Moscova. Acești tineri au lansat o chemare către tinerii din localitățile patriei noastre, prin care-l invitau să-și investească și ei orașele în straie albe.

De atunci a trecut mai bine de două luni de zile. În acest timp, tinerii din orașul Bacău n-au stat pe gînduri, ci au pornit la treaba pe care se hotărșiseră s-o facă. Ce au realizat pînă acum?

28.000 ore muncă voluntară

Obiectivul principal al acțiunii tinerilor a fost „Parcul libertății” situat în centrul orașului. Parcul e frumos. Tinerii au socotit însă că-l pot face și mai mîndru. Înarmați cu firăcoape, greble, lăpeli, ei au descins în parc.

Prima dată au început săparea unui șanț lung de peste 350 metri, destinat instalațiilor de apă și canalizare necesare parcului. De-a lungul aleii principale au fost plantați 1580 arbuști. În sfîrșit, a fost curățată o suprafață de teren de peste 50.000 metri pătrați. Căările au fost

curățate, pomii au fost văruși. De la 1 Mai parcul e deschis. Tinerii și vîrstnici se plimbă în orele de odihnă pe aleile parcului, răsfoiesc o carte sau un ziar pe bănci, la umbra plăcută a copacilor înfrunziți.

Orașul va fi fără îndoială frumos, mai frumos decît în anii precedenți. În acest scop, se desfășoară o intensă activitate și pentru înfrumusețarea instituțiilor de pe teritoriul orașului.

În fața școlii medii nr. 1 era un maidan. Elevii au amenajat aici un părculeț, de țî este mai mare dragul. Doar băncile lipsesc de sub pomii frumosi văruși. În curînd vor fi adușe și ele. Comitetul U.T.M. s-a gîndit că aceasta nu-i suficient. Lîngă școala se mai află un teren destinat exercițiilor sportive. Aici, ci au amenajat un teren de fotbal, două de volei, unul de baschet și piste cu obstacole. Lucrările n-au fost încă terminate dar au intrat în faza finală. Cînd totul va fi gata, elevii vor fi mulțumii, iar alte școli vor avea pentru ce să-l invidieze.

Intr-o după amiază, mai mulți tineri de la fabrica „Partizanul” au rămas în incinta întreprinderii după ore.

I. ȘINCA (Continuare în pag. 3-a)

— Încheierea sesiunii ne-am adresat profesorului Jean Livescu, prorector al Universității „C. I. Parhon” responsabilul cu coordonarea lucrărilor secției de filologie care ne-a exprimat cîteva din considerările sale asupra modului în care s-au desfășurat lucrările în secția de științe filologice a celei de-a II-a sesiuni a cercurilor științifice studentești.

— În primul rînd am dori totușă profesor să răsfoim programul sesiunii și să ne spunete cîteva păreri asupra comunicărilor prezentate.

— Dintr-un început trebuie să re-marc faptul că comunicările prezentate în această sesiune se află într-un incomparabil progres față de comunicările prezentate în anii trecuți.

Nivelul științific al comunicărilor și al dezbaterilor la care au participat de astă dată foarte mulți studenți, capacitatea de a înțelege fenomenul literar, o profundă cunoaștere a literaturii din trecut, dorința aproape generală de a aduce contribuții personale și de a ataca probleme din cele mai actuale ale lingvisticii și a istoriei literare, un orizont larg asupra problemelor de cultură generală — sînt trăsături care au caracterizat actuala sesiune și care ne-au adus nouă profesorilor mari satisfacții. Vorbind despre lucrări să vărea să re-marc în primul rînd comunicarea studentului Gh. Grîsurcu din anul III al Facultății de Filologie din Cluj asupra romanului „Enigma Otiliei” a lui G. Călinescu. Comunicarea este o lucrare de talent prezentată într-un mod profund personal, studentul dovedind o subtilă capacitate de interpretare a personajilor romanului.

— Dacă ați crea să ne redați acum cîteva concluzii generale legate de problemele sesiunii și de munca de cercetări științifice a studenților în filologie.

— În momentul acesta cred că toate cadrele didactice își dau seama de imensa semnificație și utilitate a cercurilor științifice studentești.

Rezultatele obținute de aceste cercuri, interesul deosebit pe care l-au trezit în rîndurile studenților noștri cred că sînt criteriul cel mai de preț.

Aș vrea însă să insist asupra unor deficiențe manifestate din acest punct de vedere în munca noastră cu studenții, deficiențe care trebuie pe viitor înlăturate. Cred că este necesar în primul rînd de a se da studenților tematică încă de la sfîrșitul anului, astfel încît pe timpul vacanței să

Încheiere a fost prezentat filmul documentar „Primăvara în munții Tatra” și filmul artistic „Brigada de tanchiști”, producții ale studiourilor cinematografice cehoslovace.

Impresii de călătorie

Cu prilejul celei de a XII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, marș după amiază la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu” din Capitală, scriitorul Eusebiu Camil, membru corespondent al Academiei R.P.R., a împărșit impresii din vizita pe care a făcut-o în Cehoslovacia. A luat apoi cuvîntul dr. Jaromir Tomocek, scriitor din R. Cehoslovacă care ne vizitează țara în cadrul acordului dintre R.P.R. și R. Cehoslovacă.

Încheiere s-a prezentat în avanpremieră filmul „Jocul cu viața”: producție a studiourilor cinematografice din R. Cehoslovacă. (Agerpres)

Încheiaș între noi și numai între noi: Vasile Ghigo, director al gospodăriei agricole de stat Hălăucești, regiunea Iași, Dumitru Puicov, inginer al secției Hălăucești (centru) de la aceeași gospodărie și Florin Stoicescu, contabilul secției, pentru a legaliza ca-șu și nu mai sînt aproape 1.200 păsări de pîrșă.

Încă de la începutul prezentului proces-verbal orem să arătăm că noi ne-am preocupat întotdeauna de mîrirea producției de păsări. Dovedă este faptul că, încă de la data de 13 decembrie 1956, am selecționat, din totalul păsărilor existente în gospodăria noastră, un număr de 2.500 găini și cococi. Pentru a întări această măsură prînt-un act legal, s-a și încheiat atunci un proces-verbal care a fost semnat de directorul gospodăriei, inginerul șef, zootehnistul șef, de șeful de secție, tehnicianul veterinar și brigadierul avicol.

Ne-am propus apoi ca aceste oasări de pîrșă să primească o îngrijire deosebită. Pentru aceasta am și dat instrucțiuni speciale înouăși Elena Grădinescu, care se remarcă olnă atunci ca o bună brigadieră avicolă.

Însușit, cele 2.500 oasări clasate pentru pîrșă, la 13 decembrie 1956, au fost puse de-o parte. Celelalte păsări, adică cele „de rezervă” cum se spune în limbajul nostru, au fost aloșițate chiar în cursul aceluiași luni. Pînă la sfîrșitul anului nu ne-a mai rămas decît nici o pasăre de valorificat.

Lată însă că, o dată cu rezolvarea treburilor gospodăriei de stat, noi am creat o grea problemă pentru propriile noastre gos-

— Încheierea sesiunii ne-am adresat profesorului Jean Livescu, prorector al Universității „C. I. Parhon” responsabilul cu coordonarea lucrărilor secției de filologie care ne-a exprimat cîteva din considerările sale asupra modului în care s-au desfășurat lucrările în secția de științe filologice a celei de-a II-a sesiuni a cercurilor științifice studentești.

— În primul rînd am dori totușă profesor să răsfoim programul sesiunii și să ne spunete cîteva păreri asupra comunicărilor prezentate.

— Dintr-un început trebuie să re-marc faptul că comunicările prezentate în această sesiune se află într-un incomparabil progres față de comunicările prezentate în anii trecuți.

Nivelul științific al comunicărilor și al dezbaterilor la care au participat de astă dată foarte mulți studenți, capacitatea de a înțelege fenomenul literar, o profundă cunoaștere a literaturii din trecut, dorința aproape generală de a aduce contribuții personale și de a ataca probleme din cele mai actuale ale lingvisticii și a istoriei literare, un orizont larg asupra problemelor de cultură generală — sînt trăsături care au caracterizat actuala sesiune și care ne-au adus nouă profesorilor mari satisfacții. Vorbind despre lucrări să vărea să re-marc în primul rînd comunicarea studentului Gh. Grîsurcu din anul III al Facultății de Filologie din Cluj asupra romanului „Enigma Otiliei” a lui G. Călinescu. Comunicarea este o lucrare de talent prezentată într-un mod profund personal, studentul dovedind o subtilă capacitate de interpretare a personajilor romanului.

— Dacă ați crea să ne redați acum cîteva concluzii generale legate de problemele sesiunii și de munca de cercetări științifice a studenților în filologie.

— În momentul acesta cred că toate cadrele didactice își dau seama de imensa semnificație și utilitate a cercurilor științifice studentești.

Rezultatele obținute de aceste cercuri, interesul deosebit pe care l-au trezit în rîndurile studenților noștri cred că sînt criteriul cel mai de preț.

Aș vrea însă să insist asupra unor deficiențe manifestate din acest punct de vedere în munca noastră cu studenții, deficiențe care trebuie pe viitor înlăturate. Cred că este necesar în primul rînd de a se da studenților tematică încă de la sfîrșitul anului, astfel încît pe timpul vacanței să

Încheiere a fost prezentat filmul documentar „Primăvara în munții Tatra” și filmul artistic „Brigada de tanchiști”, producții ale studiourilor cinematografice cehoslovace.

Impresii de călătorie

Cu prilejul celei de a XII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, marș după amiază la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu” din Capitală, scriitorul Eusebiu Camil, membru corespondent al Academiei R.P.R., a împărșit impresii din vizita pe care a făcut-o în Cehoslovacia. A luat apoi cuvîntul dr. Jaromir Tomocek, scriitor din R. Cehoslovacă care ne vizitează țara în cadrul acordului dintre R.P.R. și R. Cehoslovacă.

Încheiere s-a prezentat în avanpremieră filmul „Jocul cu viața”: producție a studiourilor cinematografice din R. Cehoslovacă. (Agerpres)

Încheiaș între noi și numai între noi: Vasile Ghigo, director al gospodăriei agricole de stat Hălăucești, regiunea Iași, Dumitru Puicov, inginer al secției Hălăucești (centru) de la aceeași gospodărie și Florin Stoicescu, contabilul secției, pentru a legaliza ca-șu și nu mai sînt aproape 1.200 păsări de pîrșă.

Încă de la începutul prezentului proces-verbal orem să arătăm că noi ne-am preocupat întotdeauna de mîrirea producției de păsări. Dovedă este faptul că, încă de la data de 13 decembrie 1956, am selecționat, din totalul păsărilor existente în gospodăria noastră, un număr de 2.500 găini și cococi. Pentru a întări această măsură prînt-un act legal, s-a și încheiat atunci un proces-verbal care a fost semnat de directorul gospodăriei, inginerul șef, zootehnistul șef, de șeful de secție, tehnicianul veterinar și brigadierul avicol.

Ne-am propus apoi ca aceste oasări de pîrșă să primească o îngrijire deosebită. Pentru aceasta am și dat instrucțiuni speciale înouăși Elena Grădinescu, care se remarcă olnă atunci ca o bună brigadieră avicolă.

Însușit, cele 2.500 oasări clasate pentru pîrșă, la 13 decembrie 1956, au fost puse de-o parte. Celelalte păsări, adică cele „de rezervă” cum se spune în limbajul nostru, au fost aloșițate chiar în cursul aceluiași luni. Pînă la sfîrșitul anului nu ne-a mai rămas decît nici o pasăre de valorificat.

Lată însă că, o dată cu rezolvarea treburilor gospodăriei de stat, noi am creat o grea problemă pentru propriile noastre gos-

— Încheierea sesiunii ne-am adresat profesorului Jean Livescu, prorector al Universității „C. I. Parhon” responsabilul cu coordonarea lucrărilor secției de filologie care ne-a exprimat cîteva din considerările sale asupra modului în care s-au desfășurat lucrările în secția de științe filologice a celei de-a II-a sesiuni a cercurilor științifice studentești.

— În primul rînd am dori totușă profesor să răsfoim programul sesiunii și să ne spunete cîteva păreri asupra comunicărilor prezentate.

— Dintr-un început trebuie să re-marc faptul că comunicările prezentate în această sesiune se află într-un incomparabil progres față de comunicările prezentate în anii trecuți.

Nivelul științific al comunicărilor și al dezbaterilor la care au participat de astă dată foarte mulți studenți, capacitatea de a înțelege fenomenul literar, o profundă cunoaștere a literaturii din trecut, dorința aproape generală de a aduce contribuții personale și de a ataca probleme din cele mai actuale ale lingvisticii și a istoriei literare, un orizont larg asupra problemelor de cultură generală — sînt trăsături care au caracterizat actuala sesiune și care ne-au adus nouă profesorilor mari satisfacții. Vorbind despre lucrări să vărea să re-marc în primul rînd comunicarea studentului Gh. Grîsurcu din anul III al Facultății de Filologie din Cluj asupra romanului „Enigma Otiliei” a lui G. Călinescu. Comunicarea este o lucrare de talent prezentată într-un mod profund personal, studentul dovedind o subtilă capacitate de interpretare a personajilor romanului.

— Dacă ați crea să ne redați acum cîteva concluzii generale legate de problemele sesiunii și de munca de cercetări științifice a studenților în filologie.

— În momentul acesta cred că toate cadrele didactice își dau seama de imensa semnificație și utilitate a cercurilor științifice studentești.

Rezultatele obținute de aceste cercuri, interesul deosebit pe care l-au trezit în rîndurile studenților noștri cred că sînt criteriul cel mai de preț.

Aș vrea însă să insist asupra unor deficiențe manifestate din acest punct de vedere în munca noastră cu studenții, deficiențe care trebuie pe viitor înlăturate. Cred că este necesar în primul rînd de a se da studenților tematică încă de la sfîrșitul anului, astfel încît pe timpul vacanței să

Încheiere a fost prezentat filmul documentar „Primăvara în munții Tatra” și filmul artistic „Brigada de tanchiști”, producții ale studiourilor cinematografice cehoslovace.

Impresii de călătorie

Cu prilejul celei de a XII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, marș după amiază la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu” din Capitală, scriitorul Eusebiu Camil, membru corespondent al Academiei R.P.R., a împărșit impresii din vizita pe care a făcut-o în Cehoslovacia. A luat apoi cuvîntul dr. Jaromir Tomocek, scriitor din R. Cehoslovacă care ne vizitează țara în cadrul acordului dintre R.P.R. și R. Cehoslovacă.

Încheiere s-a prezentat în avanpremieră filmul „Jocul cu viața”: producție a studiourilor cinematografice din R. Cehoslovacă. (Agerpres)

Încheiaș între noi și numai între noi: Vasile Ghigo, director al gospodăriei agricole de stat Hălăucești, regiunea Iași, Dumitru Puicov, inginer al secției Hălăucești (centru) de la aceeași gospodărie și Florin Stoicescu, contabilul secției, pentru a legaliza ca-șu și nu mai sînt aproape 1.200 păsări de pîrșă.

Încă de la începutul prezentului proces-verbal orem să arătăm că noi ne-am preocupat întotdeauna de mîrirea producției de păsări. Dovedă este faptul că, încă de la data de 13 decembrie 1956, am selecționat, din totalul păsărilor existente în gospodăria noastră, un număr de 2.500 găini și cococi. Pentru a întări această măsură prînt-un act legal, s-a și încheiat atunci un proces-verbal care a fost semnat de directorul gospodăriei, inginerul șef, zootehnistul șef, de șeful de secție, tehnicianul veterinar și brigadierul avicol.

Ne-am propus apoi ca aceste oasări de pîrșă să primească o îngrijire deosebită. Pentru aceasta am și dat instrucțiuni speciale înouăși Elena Grădinescu, care se remarcă olnă atunci ca o bună brigadieră avicolă.

Însușit, cele 2.500 oasări clasate pentru pîrșă, la 13 decembrie 1956, au fost puse de-o parte. Celelalte păsări, adică cele „de rezervă” cum se spune în limbajul nostru, au fost aloșițate chiar în cursul aceluiași luni. Pînă la sfîrșitul anului nu ne-a mai rămas decît nici o pasăre de valorificat.

Lată însă că, o dată cu rezolvarea treburilor gospodăriei de stat, noi am creat o grea problemă pentru propriile noastre gos-

— Încheierea sesiunii ne-am adresat profesorului Jean Livescu, prorector al Universității „C. I. Parhon” responsabilul cu coordonarea lucrărilor secției de filologie care ne-a exprimat cîteva din considerările sale asupra modului în care s-au desfășurat lucrările în secția de științe filologice a celei de-a II-a sesiuni a cercurilor științifice studentești.

— În primul rînd am dori totușă profesor să răsfoim programul sesiunii și să ne spunete cîteva păreri asupra comunicărilor prezentate.

— Dintr-un început trebuie să re-marc faptul că comunicările prezentate în această sesiune se află într-un incomparabil progres față de comunicările prezentate în anii trecuți.

Nivelul științific al comunicărilor și al dezbaterilor la care au participat de astă dată foarte mulți studenți, capacitatea de a înțelege fenomenul literar, o profundă cunoaștere a literaturii din trecut, dorința aproape generală de a aduce contribuții personale și de a ataca probleme din cele mai actuale ale lingvisticii și a istoriei literare, un orizont larg asupra problemelor de cultură generală — sînt trăsături care au caracterizat actuala sesiune și care ne-au adus nouă profesorilor mari satisfacții. Vorbind despre lucrări să vărea să re-marc în primul rînd comunicarea studentului Gh. Grîsurcu din anul III al Facultății de Filologie din Cluj asupra romanului „Enigma Otiliei” a lui G. Călinescu. Comunicarea este o lucrare de talent prezentată într-un mod profund personal, studentul dovedind o subtilă capacitate de interpretare a personajilor romanului.

— Dacă ați crea să ne redați acum cîteva concluzii generale legate de problemele sesiunii și de munca de cercetări științifice a studenților în filologie.

— În momentul acesta cred că toate cadrele didactice își dau seama de imensa semnificație și utilitate a cercurilor științifice studentești.

Rezultatele obținute de aceste cercuri, interesul deosebit pe care l-au trezit în rîndurile studenților noștri cred că sînt criteriul cel mai de preț.

Aș vrea însă să insist asupra unor deficiențe manifestate din acest punct de vedere în munca noastră cu studenții, deficiențe care trebuie pe viitor înlăturate. Cred că este necesar în primul rînd de a se da

AJUTOARE DE PREȚ

Din experiența comitetului raional U.T.M.-Dej în munca cu activiștii nesalariați

DE VORBĂ cu primul secretar

Numărul mare al organizațiilor de bază U.T.M. nevoia ca aceste organizații să fie îndrumate concret, să fie ajutate să desfășoare o muncă conform specificului lor, reclamă și nevoia unor oameni în stare să le ajute. În momentul de față se impune cu deosebită tărie necesitatea de a se lega mai strâns de practică, de treburile economice concrete, întreaga muncă a organizațiilor de bază U.T.M.

— Această presupune într-adevăr o îndrumare atentă a fiecărei organizații de bază în parte. Numai cu activiștii salariați ai organizației e clar că nu se poate rezolva această problemă.

— Nu, nu ne putem închipui că o mână de câțiva instructori pot rezolva singuri toate problemele îndrumării a peste 200 organizații de bază U.T.M. care sînt în raion — ne răspunde interlocutorul nostru, tov. Proscan Vasile, prim secretar al comitetului raional U.T.M.-Dej. Și nu este numai aceasta. În momentul de față organizațiile noastre U.T.M. își îndreaptă atenția cu mai multă grijă față de fiecare utemist în parte, față de creșterea politică, de evoluția caracterului său. Vă dați seama că această presupune o întărire considerabilă a organizației de bază, presupune găsirea de forme noi de muncă, tineret, activitate și cu un conținut bogat. În toată această gamă de probleme instructorii nesalariați, prin spiritul lor de observație, prin capacitatea lor organizatorică, în sfârșit prin orientarea politică și nivelul cultural mai avansat, au posibilitatea să dea un sprijin deosebit de mare organizației U.T.M.

— Noi avem în momentul de față selecționați 80 de activiști nesalariați. Dintre aceștia muncesc efectiv numai 60—70. Și cauzele acestei situații vi le voi spune imediat. Întii, cu unii din ei, noi nu am reușit să muncim cum trebuie — dar aceasta în amănunțime ați constatat-o și o veți constata în continuare pe teren. În al doilea rând, în recrutarea lor am făcut și unele greșeli.

— Tocmai despre orientarea biroului raional în recrutarea activiștilor nesalariați v-am ruga să ne vorbiți mai pe larg.

— Noi ne-am orientat astfel ca activiștii nesalariați să locuiască în comuna respectivă și să se bucure de prestigiul în rîndul tinerilor, să fie stăpîn pe cunoștințele multilaterale, să aibă deci un nivel politic și cultural mai ridicat decît ceilalți tineri.

— Vreți să ne spuneți ce fel de oameni ați recrutat ca activiști nesalariați în activul comitetului raional?

— În primul rînd niciunul din activiștii nesalariați, mai precis, din instructorii noștri nesalariați, nu are o vechime mai mică de 3 ani în munca de organizație, laț câteva exemple: Bujor Liviu, de 6 ani activist nesalarat, Muscă Vasile, tot de 6 ani, Pop Vasile, de asemenea, Rogoz Traian, Peter Georgeța, Mureșan Maria, Dit Maria, Pop Lucia, activiști cu îndelungată vechime etc.

— În general acești tovarăși sînt ori membri în comitețele organizațiilor U.T.M. comunale, ori membri în birourile organizațiilor de bază U.T.M. așteți, cum e de pildă tovarășul Pop Valer, membru în comitetul organizației de bază U.T.M. din comuna Rus.

— Vreau să vă dovedesc — continuă tovarășul Proscan — că noi facem o treabă foarte bună cu acești tovarăși. Să luăm de pildă și să analizăm felul cum am orga-

nizat alegerile în organizațiile de bază. Încă cu mult timp înaintea începerii alegerilor în organizațiile U.T.M., la comitetul raional U.T.M. au fost convocați aproape 50 dintre cei mai buni instructori nesalariați. Instruitorii organizațiilor U.T.M. ei au primit răspunderea de a da sprijin concret în pregătirea și desfășurarea adunărilor generale de dare de seamă și alegeri în cite una sau două organizații de bază. Și vă pot spune că activiștii noștri nesalariați ne-au fost de un real folos. Ocupîndu-se de ajutorarea numai a uneia sau a două organizații de bază, instructorii nesalariați au putut să fie mult mai atenți, mult mai exigenți și în general a asigurat ca pregătirea adunării să se facă mult mai temeinic.

— Imposibil în citeva cuvinte, Ideia principală pe care o urmărim în munca cu instructorii nesalariați constă în a-i pregăti să se poată orienta singuri, să poată acționa cu spirit de inițiativă.

— În citeva cuvinte ne-ați putea vorbi de modul cum vi se pregătesc pe acești activiști?

— Imposibil în citeva cuvinte, fiindcă în primul rînd ar trebui să vorbesc de strădania pe care fiecare tovarăș o depune pentru a învăța, pentru a se instrui, de strădania de a-și întocmi fiecare bibliotecă personală, de studiul individual sistematic pe care îl face; despre așa zisa „măca documentare”, metoda de lucru care în curind va fi răspîndită printre toți instructorii. Această „măca documentare” e făcută din articole din ziare, privind viața de organizație, hotărîri care au legătură cu munca U.T.M., instrucțiuni, „măca documentare” mai cuprinde și notițele personale ale instructorului după care urmărește creșterea tinerilor etc. Vedeți dar că nu-i uit de ușor. De aceea am să vă vorbesc doar de citeva chestiuni mai generale ce le facem pe raion.

— La comitetul raional se organizează trimestrial instruirea comună a activiștilor salariați și nesalariați. Din timp sînt anunțați oamenii care prezintă referate și tema acestor referate.

— Cu această ocazie pot spune că se face și un bogat schimb de experiență. Aici sînt puși la curent și cu ultimele hotărîri și documente de organizație sau de partid. Dar în decursul unui trimestru pot surveni multe lucruri care să reclame inițiativă și operativitate din partea tuturor organizațiilor de bază. În asemenea cazuri membrii biroului raional și la nevoie și cei mai buni instructori salariați, pun la curent cu problemele curente pe activiștii nesalariați în mici consfățiri pe comună sau centre de comună. Consider de asemenea că pentru instructorii nesalariați de un real folos este și o altă practică a muncii biroului nostru raional. Cînd analizăm munca organizațiilor U.T.M. dintr-o comună noi obișnuim să ținem seama de denumirea raională și în comuna respectivă, în prezența și a activiștilor nesalariați.

— Vreți să fiți ceva mai concret în explicarea acestei idei?

— În planul de deșine al biroului comitetului raional era prevăzută, de pildă, analiza muncii culturale desfășurate de organizațiile U.T.M. din comuna Rugășești și modul

La căminul cultural din comuna Rus nu domnește niciodată plictiseala. Fie că se joacă șah, fie că se fac repetiții pentru spectacolele în pregătire, tinerii își petrec aici cea mai mare parte din timpul liber. Și trebuie adăugat că sufletul acestei activități e tovarășul Muscă Vasile, instructor nesalarat al comitetului raional U.T.M. Zilele însorite de primăvară i-au „scos” pe tineri afară, în curte. E mai plăcut parcă să simți blîndețea razelor de soare și adierea ușoară, primăvăratecă...

cum a slujit aceasta transformării socialiste a agriculturii. Sediința a avut loc chiar în comuna Rugășești. La ea au luat parte, ca invitați, în afară de membrii birourilor organizațiilor U.T.M., secretarii de partid, instructorii nesalariați care activează în raza comunei, președintele statului popular, directorii căminelor culturale, unii intelectuali care sprijină activitatea tineretului. O pedință asemănătoare s-a ținut de asemenea și la Zolha, analizîndu-se contribuția tineretului la transformarea socialistă a agriculturii. Rezultatul: înființarea unei întovărășiri pomicele.

— Tot ceea ce ați spus dumneavoastră nu se pare foarte interesant. Remarcăm în special atenția pe care ați dat-o instructorii activiștilor nesalariați, unele forme destul de interesante pe care le folosiți în această direcție.

„LUCRURI MĂRUNTE”

L-am rugat pe tovarășul Bujor Liviu, activist nesalarat al comitetului raional U.T.M. pentru comuna Rugășești, (cu vechime de peste 6 ani), să ne vorbească despre munca sa.

— Vădîl încurcat, ne-a spus că nu poate reconstitui cei șase ani de muncă, că el personal n-a făcut nimic deosebit, că în această comună sînt utemisti activi cu care e o adevărată plăcere să întreprinzi o acțiune.

— Și totuși s-a lăsat pînă la urmă convins, depăindu-ne citeva amintiri.

— Într-o duminică — conform unei hotărîri luate la adunarea generală U.T.M. — erau 60 de tineri și poala ceva mai mulți fărâni în urstă, au cîștigat pe lângă biserica și s-au oprit în fața școlii. Acolo s-au organizat competițiile din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. A fost multă veselie și concurență au dovedit o bună pregătire. Zece dintre ei au participat și la fața raională. În altă duminică s-au împărțit diplomele celor mai buni concurenți. De atunci tinerii ne cer să nu existe duminică fără competiții sportive ori alte manifestări. Iar comitetul U.T.M. se străduiește să satisfacă această dorință a tinerilor.

— Tov. Bujor Liviu nu ne-a spus care a fost aici contribuția sa, iar noi n-am fost indiscreți; pentru că cunoaștem că el s-a zăbăvit mult și pentru antrenamentele la trîntă (printre tinerii de aici există o adevărată pasiune față de acest sport) și pentru că fețele să confecționeze salette necesare la acest sport, că a mers la comitetul raional C.F.S. și a luat diplome pentru cei care s-au distins în Spartachiadă. Dar să-i dăm din nou cuvîntul:

— Comuna noastră are citeva sate locuite în

În trecere prin sat, tovarășul Duda Gavril, instructorul comitetului raional lămurește unele probleme noi de care va trebui să se îngrijească în activitatea sa tovarășul Bujor Liviu.

trecut de oameni săraci, care în mare parte nu căldoreau mai departe de granițele comunei. Nici vorbă de viață culturală. Pînă nu de mult, auziseră numai de cinematograful, dar de văzut cel mai mulți dintre ei nu văzuseră niciodată un film. Atunci ne-am gândit să insistăm să se trimească aici caravana cinematografică. Mult ne-am mai zăbăvit, dar am reușit. Și nu știu de ce cînd merg pe acolo tinerii mă întrebă pe mine cînd mă vine caravana? E drept că eu am insistat la secțiunea culturală a statului, dar asta pentru că îmi plăcea să văd cum se desfășoară lucrurile pe teren. Comitetul U.T.M. s-a gândit la asta și el va continua să se ocupe de munca culturală în comună. Poate vi se va părea un lucru mic, dar nu este așa. Gîndiți-vă că această caravana aduc cu ele o lume întreagă, necunoscută, dar atât de atrăgătoare. Știți că înseamnă asta pentru un tînar care dorște să cunoască mai mult decît ce se întîmplă în satul lui?

— Să nu mă poartese ceva. S-ar putea să vi se pară tot un lucru mărunț. În satul Leorda, nu știu cum s-a făcut, dar nu exista nici un pionier. De cite ori trebam pe acolo și copiii și învățătorii mă întrebau murați: „De ce nu vine nimeni de la raion să se ocupe de crearea unui detașament de pionieri?” După ce plecam de acolo mă glădeam și eu că e o nedreptate. Nu eram în fond „de la raion” și încălcă-m-am hotărîr să mă ocup de acest lucru. Acum, în satul Leorda există un detașament de pionieri. De cite ori am treburi prin sat, mă duc la școală și mă bucur văzîndu-i pe pionieri. Eu cred că și de asemenea lucruri „mărunte” trebuie să se ocupe instructorii nesalariați al comitetului raional.

CE NU ÎNȚELEGE tov. Pop Augustin...

De altfel, nota de față nu este decît o explicație la caricatură. Dat fiind cazul deosebit este însă ceva mai amănunțit.

Tovarășul Pop Augustin este instructor

care îl cunosc mai bine și de un timp mai îndelungat, tov. Pop Augustin este un băiat deștept, precizat dar... cam comod”, lipsă care alfel s-ar putea trece cu vederea dacă nu ar avea urmări și în muncă.

— E cald. Trenul aștează. Tov. Pop Augustin stă tolnit pe banca de lemn de la clasa a II-a și privește viașor pe geam. Roșile băi cadăd. Verdele cîmpului abia se naște. Someșul e umflat. Viața e frumoasă și ușor de trăit (gîndește eroul nostru).

Trenul oprește. Comuna Ilenda. Ochii tov. Pop Augustin continuă să viseze...

— La sate îmbulzeală! Telefonul stă monopolizat. Activiștii extrabugetari sînt chemați de urgență.

— Tov. Pop Augustin se întinde, cască, își troznește oasele...

— Măi tovarăș, a venit primăvara.

— Și așteaptă, tolnit pe un scaun, sediința.

— Trei fețe și un bă-

iat privesc cu preajmă bucurie la tovarășul Pop Augustin.

Acum nu mai visez așa. Ușor încruntat, grav, plin de importanță, dictează. Clar, cuvînt cu cuvînt, tot ce și-a notat în sediința de două ori o frază, are grijă să nu schimbe un cuvînt și pentru mai multă prudență trece prin fața celor patru tineri care și notează și verifică dacă totul este scris așa cum el a dictat. După ce a terminat de dictat îl învluie pe toți cu o privire părințescă și...

— E clar tovarăș? Acum la treabă. În fiecare seară îmi raportați telefonic ce ați făcut.

Ce părere au acești oameni despre tot ce a spus el? Nu-l interesează. Să se sfătuiască cu ei? Acest lucru nu intră în practica muncii lui. Că Matei Ion, tehnician pădurar, felerul Potir, Georgeța sau țărancă Roman Leontina au multe nedumeriri cu privire la modul cum

să aplice „Instrucțiunile” notate, asta nu-l privește pe tov. Pop Augustin. Iar dacă unul dintre ei încearcă să le spună atunci începe:

— Cum tovarășe, dumneșta discuți cu mine în contradictoriu cînd eu sînt un om ocupat care trebuie să trasez și altora sarcini? Dumneșta îți permiți să spui că n-ai priceput mare lucru din ce v-am dictat eu? Apoi, dumneșta tovarășe nu ești conștient și nu-ți dai seama de importanța pe care o prezintă faptul că... etc., etc., etc.

Ce nu a înțeles tov. Pop Augustin? Că relațiile dintre el și activiștii nesalariați nu trebuie să îmbrace haina rigidității, că el nu are nici un drept să aibă o astfel de atitudine dictatorială, care îndepărtează oamenii. Atmosfera de colaborare și ajutor tovarășesc trebuie să fie elementul dominant în relațiile lui cu instructorii nesalariați.

După spusele celor

AR FI PUTUT fi un OMAGIU...

Am fi vrut ca în rîndurile de față să putem scrie citeva cuvinte de laudă și despre grupul de referenți existenți la comitetul raional U.T.M., format din 16 persoane. Dar... tovarășii de aici nu au vrut să ne dea această posibilitate.

Medici, ingineri, tehnicieni, oameni de diferite specialități, tineri frumoși pe o listă în capul căreia sînt scris cu litere mari „Grupul de referenți” sînt tineri fără nici un fel de activitate. Poate că este spus prea mult „fără nici un fel de activitate” căci, din cînd în cînd, la intervale destul de mari de altfel, cite unul dintre ei este rugat să citească vreo conferință primitivă de la regiune. Dar numai la aceasta trebuie redusă activitatea grupului de referenți?

Am vrea, de pildă, să reamintim un exemplu din Orașul Stalin (fapt de altfel consemnat în coloanele ziarului nostru). Cîțiva referenți al comitetului au organizat pe baza unui studiu efectuat mai multe zile în una din organizațiile U.T.M. de secție de la Uzinele de tractoare, a întocmit un material: „Utemistul, constructor înfălcărat al socialismului” care a fost discutat în adunarea generală a organizației U.T.M. de secție. Discuțiile stîrnite au fost deosebit de interesante, deosebit de instructive, ele cuprînzînd substanțiale auto-analize asupra contribuției personale a tînarului la opera de construire a socialismului în patria noastră.

Să revenim însă la ceea ce se întîmplă în raion. Cu ce ar putea să se ocupe aici grupul de referenți? Să luăm doar un exemplu. În G.A.C. din Valea Groșilor și Bîrsău, tinerii nu vin la muncă și, mai mult decît atât, mulți dintre ei părăsesc satul și se duc să-și facă „un rost” undeva, pe la oraș.

Este adevărat că mulți dintre ei și acolo își aduc aportul în dezvoltarea economică a patriei noastre. Dar se pun întrebări: N-ar fi oare el mult mai necesar în primul rînd în gospodăria lui?

Studierea acestei situații la fața locului de către cîțiva referenți, ajutorarea practică a organizațiilor de bază U.T.M. în întocmirea unor materiale și în pregătirea adunărilor generale în care să se discute să zicem despre „Mindria de a fi colectivist”, nu ar fi constituit un aport deosebit de însemnat dat muncii de organizație?

Așa că orientării, organizării de către comitetul raional a muncii grupului de referenți, se cere a i se acorde mai multă atenție. Acești tovarășii activiști nesalariați pot face mult pentru educația tineretului.

O față cu nazuri

— Aa... bună ziua tovarășe instructor. Ai mai venit pe la noi?

— Da. Și o vrea să stăm puțin de vorbă. Și o...

— Cu plăcere. Puteți sta de vorbă despre orice. Dar... pînă la sarcini! Că drept să-ți spun... sarcini am destule...

— Și tovarășe Talpos Iuliana, tehnician agricol la statul popular și activistă nesalarată a comitetului raional U.T.M. făcu o întoarcere pe loc și intră în una din încăperile sfatului. Insistent, instructorul raional se luă după ea.

— Tovarăș Iuliana, stai puțin! Trebuie să ajuți birourile U.T.M. de la Ciumeni să se întovărășire să organizeze adunările de alegeri, ai fost doar instruită special pentru asta și n-ai ridicat nici o obiecție, apoi...

— Te rog tovarășe! Ți-am spus, despre sarcini nu discut... Nu permit ca oricine să-mi dea mie sarcini. Și cine mă coordonează pe mine? Aha, vezi că nu știți? Să-ți spun eu atunci: MINISTERUL. Vezi că nu mai ai nimic de spus? Eu tovarășe instructor, nu sînt... așa... un utemist oarecare. Sînt intelectuală... și de aceea sînt coordonată de ministere și nu... de orice activist de U.T.M. Asta-i! Și-apoi, să-ți spun drept, satul Ciumeni se află dincolo de Someș, așa a crescut mare, se trece cu podul plustilor și... dacă se răstoarnă?

Și fără nici un drept de apărare, tovarășa Iuliana Talpos refuză să meargă în satul Ciumeni.

Dacăștia aceasta s-a repetat cîteva ori pînă cînd instructorul raional, diplomat, s-a promis că o trece el peste apa Someșului. Nu avînd încotro, tovarășa Iuliana a acceptat.

Și așa se face că utemistii din Ciumeni au avut și ei „fericirea” să vadă cum arată o activistă a comitetului raional U.T.M. coordonată direct de ministere.

Fermecătoare sînt zilele de primăvară! Ele reclamă însă o serie de treburi urgente prin curtea gospodăriei. La sugestia tovarășei Haragur Maria, contabilă la G.A.C. Clujău, activiștii nesalariați a comitetului raional U.T.M., tinerii au luat sub îngrijirea lor pomii din livadă și stupii.

În loc de fotografie

Spațiul acesta fusese rezervat de fapt unei fotografii. Din păcate însă negativul n-a reușit. Și totuși nu poate să lipsească imaginea „laboratorului” școlii elementare din comuna Rus și o creatoare a lui, tov. profesor Valeriu Pop. Ce s-ar fi putut vedea în această fotografie? Păsări împăiate, planșe care vorbesc despre: fișelul și derivatele lui; sarea de buclărie și produsele care se scot din ea; mașina cu

abur și motorul de automobil cu patru pistoane; insectare, seminare și cite altele. Într-un dulap sînt găsite toate materialele: „cercuți foto” (adică aparatură de filmat al profesorului, plus citeva borcane cu soluțiile necesare dezvoltării) și dedesubt aparatură de copiat care funcționează datorită... lămpii de petrol Trebuie menționat că breșele pentru acest aparat — invenție ingenioasă, care servește minunat scopului — aparține direct tovarășului Valeriu Pop.

Împotriva furiei APELOR

Brîncoveanu Gheorghe, bărbat volnic cu privire lute, dar foarte domol în mișcări, ne povestea cu interes despre ceea ce au făcut tinerii din comuna Glod. Din toate vorbele lui, din toate acțiunile povestite, înțelegem că avem în fața noastră un om care luștește munca cu tineretul, un om care-și luștește comuna, oamenii din comună și mai ales un activist care-și desăfoară munca vîndînd pînă și în treburile cele mai mărunte multe inițiativă. Activitatea lui ca și a prietenului său Chiriac Ion, din aceeași comună, și el activist nesalarat, se caracterizează printr-o continuă căutare a noului, printr-o continuă inițiere de acțiuni nu numai interesante, dar și deosebit de folositoare.

inundate aproape în fiecare an. Acum pot fi lucrate în liniște și fără nici un pericol.

Dar hîndcă vorbim de ape și apa le fură (glumii Brîncoveanu) și vrea să vă mai spun și un mic proiect al nostru. Priviți dincolo de șosea. Cînd vii din spate Rus se observă mai bine. E o halță lîmnească de peste 50 de hectare. Apă, stîni, vara broaște, țînjari — nimic folositor. Nici măcar stuful, datorită smocurilor lui răzește și mult prea puține. Acolo e un pămînt rîvnit de mult. O mîină de boatică aruncată în el și din toamna tei un sac plin în schimb. Vrem să-l redăm agriculturii. Și despre acțiunea aceasta ca și despre cealaltă povestită mai sus am discutat pe larg în adunările generale ale organizațiilor de bază U.T.M. din comună. Prima hotărîre, după cum ați văzut, a fost îndeplinită. Cotul văii a dispărut. Am hotărît acum și seacă mîștină. Și o vom face. Nu trebuie să pînă în loc mai lăsam Someșul să cotească l-am obligat să-și țină cursul înainte și să ne lase pămîntul în pace. Și știți ce am realizat cu asta? Nu numai salvarea micului nostru complex sportiv. Dar uități-vă, acolo, cîmpul acela cafeiniu care se pierde parcă în zare, l-am salvat. Peste 45 hectare de pămînt ale gospodăriei colective. Din cauza cotelui ksta al văii, erau

Pagină realizată de PETRE ISPAS și MARIETA VIDRAȘ-CU.

De peste HOTARE

Deschiderea sesiunii Sovietului Suprem al URSS

MOSCOWA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 mai s-a deschis la Moscova în Marele Palat al Kremlinului cea de-a 7-a sesiune a Sovietului Suprem al URSS. La ora 12 a avut loc ședința Sovietului Naționalităților. La fel ca și la ședința So-

vietului Uniunii, care a avut loc mai devreme, este adoptată ordinea de zi a sesiunii. Deputații Sovietului Suprem al URSS vor avea de examinat următoarele probleme: 1. — Cu privire la perfecționarea continuă a organizațiilor conducerii industriei și construcțiilor.

„Cu privire la perfecționarea continuă a organizațiilor conducerii industriei și construcțiilor”

MOSCOWA. După cum transmite agenția TASS în raportul prezentat de N. S. Hrușciov la cea de-a 7-a sesiune a Sovietului Suprem al URSS, s-a arătat că discutarea problemei cu privire la perfecționarea continuă a organizațiilor conducerii industriei și construcțiilor în vederea actualizării sesiunii a Sovietului Suprem a avut un caracter de adevărat popular. Potrivit datelor preliminare, între 30 martie și 4 mai în întreprinderi și pe șantieri, în organizațiile științifice și instituții, în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri, în unitățile Armatei Sovietice și în instituțiile de învățământ au avut loc peste 514.000 de adunări la care au participat 40.820.000 de oameni ai muncii, dintre care peste 2.300.000 de persoane au făcut observații și propuneri în problemele îmbunătățirii conducerii industriei și construcțiilor. Discutarea acestor probleme a fost oglindită pe larg în paginile ziarelor și revistelor centrale și locale. Peste 68.000 de oameni au trimis ziarelor centrale și locale propuneri, observații, completări.

Acastă discuție constituie o nouă măturie vie a democratismului sovietic. Ea confirmă în mod convingător faptul că în Uniunea Sovietică se asigură nu în vorbe, ci în fapte participarea cea mai largă a maselor de muncitori la rezolvarea problemelor fundamentale ale dezvoltării economiei naționale a țării. Discutarea de către întregul popor a unei probleme de stat atât de importante reprezintă un exemplu concret al aplicării principiului leninist al conducerii colective și al legăturii indisolubile între conducere și popor, în cadrul căreia la examinarea sarcinilor urgente ale conducerii comunismului partidului și guvernului se consultă cu poporul, a cărui înțelegere colectivă ajută la găsirea soluțiilor celor mai juste.

Cu un sentiment de legitimă mândrie patriotică, poporul sovietic constată că dispunem în prezent de toate condițiile pentru a rezolva într-un termen istoric cel mai scurt pe calea întrecerii economice pașnice sarcina economică fundamentală a URSS. — de a ajunge din urmă și a întrece țările capitaliste cele mai dezvoltate în ceea ce privește producția pe cap de locuitor.

Discutarea problemelor fundamentale ale construcției economice — a continuat N. S. Hrușciov — a demonstrat că o nouă vigoare unitatei marelui nostru partid leninist, legăturile lui indisolubile cu poporul, coeziunea tuturor popoarelor Uniunii Sovietice în jurul partidului comunist.

Discuția s-a desășurat în atmosfera democratismului cu adevărat socialist, a schimbului liber de păreri, a criticii și autocriticii principiale, în condițiile unității și mobilizării tuturor forțelor în vederea rezolvării nobilelor sarcini ale conducerii comunismului. Au fost făcute multe propuneri prețioase în sensul unei ci mai bune organizări a conducerii industriei și construcțiilor (ținându-se seama de condițiile concrete și particularitățile diferitelor regiuni economice, regiuni și republici, ale diferitelor ramuri ale economiei naționale. Sintetizând materialele discuției la care a participat întregul popor, Sovietul Suprem va elabora o lege care să exprime interesele poporului nostru în marea lui activitate creatoare în domeniul conducerii societății comuniste în țara noastră.

Crearea unei puternice economii socialiste în URSS. — triumful liniei generale leniniste a partidului

Făcând bilanțul realizărilor în domeniul creării unei puternice economii socialiste N. S. Hrușciov a arătat că încă din primele luni ale puterii sovietice, V. I. Lenin spune că principiul centralismului democratic, care oferă posibilitatea de a îmbina just conducerea de stat centralizată a economiei cu dezvoltarea la ma-

La Moscova

au avut loc discuții între delegațiile C.C. al P.C.U.S. și C. C. al P. C. din Germania

MOSCOWA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Într-o comună oficială dat publicității se arată că la începutul lunii mai la Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au avut loc discuții între delegațiile C.C. al P.C.U.S. și C.C. al Partidului Comunist din Germania. La discuții au participat N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., M. A. Suslov, și D. T. Șepilov, secretari ai C.C. al P.C.U.S., și B. N. Ponomarev, membru al C.C. Din partea C.C. al Partidului Comunist din Germania la discuții a participat o delegație în frunte cu Max Reimann, prim secretar al C.C. Reprezentanții P.C.U.S. și Partidului Comunist din Germania au avut un schimb de păreri asupra unor probleme ale mișcării muncitorești internaționale, ale vieții interne de partid a P.C.U.S. și Partidului Comunist din Germania, precum și asupra altor probleme actuale, care interesează cele două partide.

Vizita delegației parlamentare romne în R. P. Chineză

ȘANHAI 7 — Corespondentul Agerpres transmite: În drum spre Șanghai, delegația Marii Adunări Naționale a R.P.R. condusă de lovarășul Constantin Pirvulescu, s-a oprit pe aeroportul orașului Tientsin. Pe aeroport delegația a fost salutată de Huan Huo-lin, președintele Comitetului Popular și prim secretar al Comitetului Orașenesc de partid, de reprezentanți ai organizațiilor locale ale diferitelor partide democratice,

Comemorarea lui George Enescu la Paris

PARIS 7. — Corespondentul Agerpres transmite: Cu prilejul aniversării a șor ani se la moartea marelui muzician român George Enescu, în după-amiaza zilei de 6 mai a avut loc la Conservatorul național de muzică și la Teatrul de operă din Paris serbarea aniversară a douăzeci și șase ani de la moartea lui George Enescu, organizată de Academia R.P.R. și de Uniunea Compozitorilor din R.P.S. Ceremonia de la operă a fost radiodifuzată de către postul de radio francez. Dezvoltarea busturilor lui George Enescu a prilejuit o călduroasă manifestare pentru prietenia româno-franceză. În cuvântările sale, Mircea Bălanescu, „ministru R.P.R. la Paris a spus între altele: „Ceremonia care ne reunește astăzi aici, coincide cu noile eforturi pe care le întreprindem pentru a dezvolta și pentru a stringe și mai mult legăturile culturale dintre România și Franța. În cuvântările sale, dl. Jacques Bordenave, secretar de stat pentru artă și literatură, a evocat opera de compozitor a lui Enescu, gândind: „Sunt fericit să exprim în numele guvernului Republicii Franceze, recunoștința noastră guvernului Republicii Populare Române, care, cu prilejul celei de a doua comemorări a morții lui George Enescu a oferit Conservatorului Național din Paris acest bust — omagiu al scumpiei sale patrii — bust care păstrează amintirea de artist strălucit, exemplu admirabil pentru elevii săi, simbol a ceea ce este comun în cultura și spiritul a două țări ale noastre și mătură a universalității unei arte, care nu cunoaște frontiere”.

Sesiunea Comisiei O. N. U. pentru Europa

GENEVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din dimineața zilei de 6 mai cea de-a 12-a sesiune a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa a terminat discutarea propunerilor sovietice. În legătură cu observația secretarului executiv al Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa că propunerile formulate în proiectul de rezoluție sovietic vor fi incluse în raportul pentru Consiliul Economic și Social al O.N.U. și vor constitui, în consecință, o călăuză pentru activitatea viitoare a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, delegația sovietică a considerat posibil ca proiectul de rezoluție să nu fie pus la vot.

ACTUALITATE

STIRI • INSEMNARI • COMENTARII • STIRI • INSEMNARI • COMENTARII • STIRI • INSEMNARI • COMENTARII • STIRI • INSEMNARI • COMENTARII

Păreaea studenților socialiști

Congresul Federației Naționale a studenților socialiști, ținut recent la Puteaux, a votat o rezoluție care arată că mizeria și sărăcia care arată în țările în curs de dezvoltare sunt rezultatul sistemului capitalist și că soluția este în întregul popor. Congresul constată că situația economică și socială în țările în curs de dezvoltare este deosebit de gravă și că guvernurile trebuie să ia măsuri pentru a îmbunătăți situația. (Și guvernurile care și sigur că obțin succesul?). Tinerii studenți socialiști cer o politică nouă, sugerează guvernului să aplice la o mediatie a guvernului marocan și tunisian și să înceapă tratative cu reprezentanții mișcării de eliberare din Alger. Într-o altă rezoluție studenții s-au ridicat împotriva „terorismului practic în Algeria în numele Franței”. De unde se vede că guvernul socialist nu se bucură nici măcar de sprijinul unanim al tuturor aderentilor săi, ca tinerețut, care suferă în primul rând consecințele aventurilor răscolnice guvernamentale, se opune planurilor guvernamentale. Ceea ce constă de bună seamă multă perli ale premierului francez.

Mirosul de petrol

MOSCOWA. — La 7 mai a sosit din Moscova avionul românesc care a inaugurat linia aeriană București-Moscova-Sofia deservită de întreprinderea Tarom. Avionul a efectuat zborul în condiții bune.

Cu prilejul mitingului tineretului comunist francez de la Wegiers numeroși tineri s-au înscris în U.T.C. din Franța. În fotografie: un membru al consiliului național primește noile adăzuiri.

● TOKIO. Ziarul „Manchester Guardian” relatează că Japonia deține recordul în ce privește sinuciderile. Astfel în 1955 21.800 de persoane, adică 3,2 la sută din numărul total al celor decedați, s-au sinucis. Dintre acestea 50 la sută erau în vârstă de sub 30 de ani.

● PRETORIA. Biserica reformată olandeză din Africa de sud a anunțat că va aplica legea adoptată recent cu privire la introducerea segregării rasiale în biserică, în virtutea căreia persoanele de culoare nu pot asista la serviciul divin împreună cu populația de origine europeană.

A 12-a aniversare a eliberării poporului german de sub jugul hitlerist

4500 km. prin R.D.G.

Se împlinesc azi 12 ani de când glorioasa Armată Sovietică, zdrobind mașina de război hitleristă a adus libertate nu numai țării cucerite de hitlerism, ci și poporului german însuși. Forțele sântoșoase ale poporului german au înțeles că militarii și fascismul au însemnat și vor însemna întotdeauna pentru Germania cel mai grav pericol și că lupta împotriva lor este prima condiție pentru fărâșirea unei Germanii noi, a unei Germanii democratice și pașnice.

Poporul german a creat un stat german liber, democrat și pașnic — Republica Democrată Germană. Este pentru prima dată în îndelungata sa istorie când poporul german are un asemenea stat.

Politică R. D. Germană se bazează pe promovarea intereselor, pe aspirațiile naționale ale poporului german, fiind totodată seama de interesele păcii și securității în Europa.

În ziua celei de-a 12-a aniversări a eliberării poporului german, poporul român îi transmite un călduros salut și îi urează noi succese în lupta pentru o Germanie unită, liberă și democratică.

4.500 km. prin Republica Democrată Germană — Berlin, Dresda, Erfurt, Riesa, Jena, Leipzig — însoțind renumita noastră orășenă de muzică populară „Barbu Lăutaru” și un grup de dansatori de jocuri naționale.

Orășul Meissen de pe malurile Elbei — „cea domoală” — a devenit de mult celebru în toată lumea. Cei ce nu l-au văzut, îl prejudecă doar pentru finele sale porțelanuri, cei care-l cunosc îl îndrăgesc pentru că pare cel însuși o bijuterie medievală.

Am văzut Meissen-ul la sfârșitul unei zile de toamnă. Turizii care petrecuseră ziua pe malul Elbei, își strîngeau tocmă sorturilor. Pe fluviu își urmasu corului slepuri, vapoare de pasageri... Când treceau pe sub poduri, vapoarele își aplec au coșurile într-o parte.

„Și apoi autobuzelor noastre dau dovadă de multă îndemnare strecurându-se și colșii cu motor prin ulițele întortocheate ale bătrinei cetăți medievale. Fațadele clădirilor redau amprenta secolului și, în sfârșit, se înalță în fața noastră, dominând orașul de la poalele sale, vestitul Dom din Meissen, zidit în veacul al XIII-lea. Privind de sus, peste oraș, te uimește puternicul contrast dintre cenușii imobile zidite cu zeci și chiar sute de ani în urmă și culorile vesede ale locuințelor ridicate în anii puterii populare.

În vecinătatea Domului se înalță castelul clădit în anul 1483 de renumitul arhitect al acelor vremuri, Paul Arnold din Westfalia. Într-o zi, în urmă cu câțiva ani, alchimistul Johann Friedrich Böttger, fiind închis totuși de-a către printul Albert pentru a-i fabrica aur, a descoperit în schimb, acum 250 de ani, secretul „aurului alb”, secretul fabricării porțelanului, cunoscut până atunci numai în China.

Până acum 100 de ani castelul adapostea cetățile manufacturii de porțelan din Meissen. Am vizitat

„Staatliche Porzellan Manufaktur” în „nou” ei sediu, aflat la poalele cetății. Aici lucrează 300 de maeștri ai „aurului alb”, creatori ai operele de artă din porțelan admirabile în toată lumea. Urmașii lui Böttger se bucură astăzi de cele mai bune condiții de muncă și de viață.

L-am văzut la lucru pe unul din pictorii întreprinderii: pe o sază, fiind înfloreau trandafirii. Otto Bauer — cum se numea pictorul — s-a oprit o clipă din lucrul său, exprîmându-și bucuria de a avea ca aspești artiști din România, iar seara, la spectacolul cântăreților și dansatorilor noștri, mare parte din cele 1.000 de locuri ale sălii „Hamburgerhof” erau ocupate de muncitorii manufacturii. Ei ne-au adus în dar mici medații de porțelan, cu stema Meissen-ului.

Am părăsit Meissen-ul și am luat calea altor orașe ale Germaniei democratice. În drumul nostru aproape că nu a fost strădă pe care să nu fi întâlnit obșnișniia placardă: „Achtung! Baustelle!” („Atențiune Șantier!”).

Dresda, distrusă în timpul războiului într-o singură noapte, în proporție de 70 la sută, se refăcuse carter după carter.

Zwinger, vestitul palat din Dresda, care găzduiește marea colecție de tablouri restituite prin generozitatea Uniunii Sovietice, Opera din Berlin, casa lui Goethe de la Weimar și alte multe monumente ale culturii, sînt azi refăcute și arată la fel ca înainte. Dar nu e vorba numai de refacere, construcțiile noi cuprind toate domeniile: industrie, comerț, cultură.

Ne-am oprit în pitorescul Weimar, orașul muzeu, unde au trăit, au creat și s-au stins, marii rădători și poeți germani — Goethe și Schiller.

V. ANDREI

Pe posturi de ziaristi

În Occident, ori de cîte ori se petrece o treabă rău mirositoare, de îndată hop și roșul de ziaristi americani care au sarcina să scoată hasma curată politica Departamentului de stat.

Așa se petrec lucrurile. În prezent, în Iordania. La Agman se semnaleză prezența unui număr de 200 de ziaristi occidentali, dintre care... 100 de ziaristi americani. Dar nu numărul lor mare produce mărarea, ci mai cu seamă „drepturile” pe care le au. Ei se bucură de o situație cu totul specială.

La îndemînă au un sol de legitimații speciale care le dă dreptul să inspecteze întreaga Iordania. Pot nesocoti plină și legile de circulație. Cu ziaristi americani linie o legătură apropiată atașatul de presă al ambasadei S.U.A. Dar ceea ce este cel mai semnificativ este faptul că ziaristii americani, după propriile lor afirmații, cunosc evenimentele din Iordania chiar înainte ca aceste evenimente să fi avut loc.

Să mai spună cineva că americanii au vreun amestec în lăvitură de stat din Iordania...

Export de... Ku-Klux-Klan

Crucea în flăcări și glugile Ku-Klux-Klan-ului sînt „transplantate” actualmente în Anglia, odată cu sosirea imigranților de culoare din Indiile occidentale. Americanii, au socotit că e de datoria lor să facă ordine și în această treabă. Și iată că traversează oceanul odată cu transatlanticele și literatura Ku-Klux-Klanului adeviziuni ale acestei organizații.

Ziarul londonez „Daily Sketch” din 27 aprilie publică în facsimil absurdul formular al organizației rasiste: „Adeziune pentru a deveni cetățean al imperiului invizibil (P.I.).

Ordinul cavalerilor arienți, regatul Ku-Klux-Klan al Marii Britanii și Texasului.

PENTRU IZOLAREA RASIALĂ ȘI PENTRU APARAREA DREPTURILOR. Către S-54-57 Căsuța poștală 5062 Waco, Texas, S.U.A. Numele... vîrstă... sexul... adresa...

Declar că sînt un alb arian, născut în comunitatea britanică de nașni, că am atins vîrstă de 18 ani, sînt în posesia tuturor facultăților mintale, nu mi se poate reproșa nimic în privința caracterului și mă bucur de o bună reputație.

Nu servesc nici unei puteri străine, ci servesc numai tronul Angliei. Mă voi strădui pentru o unire mai strînsă cu S.U.A. pentru a combate pericolul comunist. Cred în principiile organizației.

MANIFESTARI ROMINEȘTE spre hotare

Concert Enescu în Iran

TEHERAN. În seara zilei de 5 mai n.c., Societatea Filarmonică din Teheran a organizat în sala Farhang un concert, cu prilejul împlinirii a 2 ani de la moartea lui Enescu.

După o prezentare a vieții și operei marelui discipul, cel peste 600 spectatori au ascultat muzică de Enescu înregistrată pe discuri.

Succesul baritonului român Nicolae Herlea în Belgia

BRUXELLES. Între 28 aprilie și 30 mai s.c. se desfășoară la Verviers (Belgia) cel de-al 12-lea concurs internațional de canto la care participă și un grup de soliști din R. P. Română. La 8 mai a avut loc eliminatória pentru categoria bariton, cântărețul român Nicolae Herlea a luat premiul I.